

[Gert Petersen]

der efterretningstjenesten for den aktuelle, igangværende udspionering af kredse blandt soldaterne, der arbejder for at gøre de menige bevidste om deres rettigheder og den verden, de lever i.

Et andet eksempel. I 1971-72 blev Hetlerbanden sat til at udspionere modstanden mod dansk tilslutning til fællesmarkedet. I den forbindelse fik - at dømme efter kommissionsdomstolens beretning - hr. Hetler åbenbart plantet en agent i et kommunistisk kontor, og på vegne af efterretningstjenesten gav han agenten ordre til at stjæle denne rapport, som man var ved at udarbejde i det kommunistiske parti om noget så sensationelt og for en agent afgørende som Danmarks økonomiske stilling uden for EF.

Historien er fantastisk af flere grunde. Hvad i alverdens riger og lande ragede den rapport forsvarrets efterretningstjeneste? Ærlig talt, havde de ikke andet at tage sig til? Har de ikke andet at bruge deres penge og mandskab til? Dernæst, hvad ragede EF-modstanden overhovedet forsvarrets eller nogen andens efterretningstjeneste? Var og er modstanden mod EF ikke en totalt lovlig politisk virksomhed? Hvilken begrundet mistanke har man om, at den kan udarte til ulovlighed?

Jeg synes, det er groft i kommissionsdomstolens egne bemærkninger at skulle læse: »At forsvarrets efterretningstjeneste var interesseret i at opnå kendskab til rapportens indhold, kan efter omstændighederne ikke kritiseres.« Dermed har kommissionsdomstolen godkendt kaptajnløjtnant Schmidts argumentation, der refereres således, at man fandt, »at der var en sammenhæng mellem modstanden mod EF og modstanden mod NATO og mod tanken om en Europahær og dermed en sammenhæng med generel modstand mod forsvaret.« Derfor interesserede forsvarrets efterretningstjeneste sig for EF-modstanderne.

Jeg spørger ministeren: er modstand mod EF ikke lovlig ifølge dansk lov? Er modstand mod NATO ikke lovlig? Begår regeringen ulovligheder, fordi dens ministre ved flere lejligheder har taget afstand fra tanken om en Europahær? Og selv om der skulle være sammenhæng med generel modstand mod forsvaret - hvad der ikke er - er det så ulovligt at være modstander af militært forsvar af Danmark? Er det ulovligt at være

tilhænger af dansk afrustning? Er det, hvis man går ind for det, hvis det er iøvligt i øjeblikket, så noget, som efter almindelige erfaringssætninger må ventes at ville udarte til ulovligheder?

Det vil jeg godt have svar på, for hvis ministeren giver forsvarrets efterretningstjeneste ret og siger, at det var da i orden, at man har anset dette for en virksomhed, som kunne føre til ulovligheder, eller som er ulovlig, ja, så er altså socialistisk folkeparti ulovligt, så er der en række personer, partier, grupper, mennesker i dette land, som er ulovlige, og så er den danske grundlov sat ud af kraft. Det er den anden side af sagen. Men hvis ministeren ikke giver forsvarrets efterretningstjeneste ret, så må det have konsekvenser for arbejdet inden for efterretningstjenesterne i det hele taget, og så er det ikke tilstrækkeligt med de små næser, man har uddelt.

Selvfølgelig bør denne sag have konsekvenser. Det vidste ledelsen for forsvarrets efterretningstjeneste såmænd også, da sagen blev rejst. Hvorfor brændte de ellers skyndsomt det belastende E 1013-materiale? Hvor er de forsvundne 10-25 såkaldte »requests« eller bestillinger, som efterretningstjenesten har sendt til hr. Hetler? Hvorfor er de forsvundet? Hvorfor bildte man den daværende forsvarsminister ind, at samarbejdet med Hetler bare var en enkelt efterretningstjenesteofficers nærmest private påfund? Vi kan ikke acceptere, at notatet af den 13. juli til forsvarsministeren skal betragtes som et internt arbejdsblad. Nogen har talt usandhed i denne sag, og det må opklares, hvem det er. Derfor må notatet fremlægges for en større kreds end bare forsvarsministeren.

I 1976 sagde jeg, at det var, ligesom om der var nogen, der sad oven på en skraldebøtte, og låget skulle holdes på, det skulle holdes fast. Jeg håber, at stanken og ubehaget nu er blevet så voldsom, at man stiger ned fra den skraldebøtte og vi får ryddet op i disse tilstande, som det ikke er acceptabelt at leve med, og som det ikke på nogen måde er acceptabelt eller ikke burde være acceptabelt for de øvrige partier i dette ting, for demokratiet overhovedet, at leve med.

Poul Nielson (S):

Jeg vil gerne indledningsvis fastslå, at det grundlæggende problem i forbindelse med